

ность пърыйтъ свой священноначалникъ, пър-
выйтъ на самоуправляемѣтъ Българскѣ църквѣ
Екзархъ, когото и самото Царско Правителство
припозна вече званично и снабди съ высокъ Цар-
ский Берать, като полага въ съвършено дѣйствиѣ
издаденыятъ прѣди двѣ години Ферманъ. Колкото
обаче священныятъ чинъ, на когото ны възвиши
Божыйтъ промыслъ и народното желаніе и въ
което днесъ ны привѣтствува съ своитѣ адресы
отъ всѣкадѣ благочестивыйтъ Българскый народъ,
е высокъ, толкъ по силно чувствувамы тежестъ-
тъ на святытъ длѣжности които ни ся налагать.
Но жребіето падижло върху насъ. Тѣй было ви-
ди ся прѣдопрѣдѣлено отъ Всевишняго Бога, и,
веднажъ като възложихмы рѣжѣтъ си на духовно-
то орамо, ный не щемъ ся повърнѣ назадъ Съ Бо-
жійѣтъ помощъ, съ ревностното съдѣйствиѣ на о-
кружающитѣ ны святыи старцы и родолюбивы съ-
трудницы, и съ добрътъ волѣж на Царското Пра-
вителство ный ще положимъ всичкѣтъ си ревность
и всичкытъ си отеческы грижи, за да отговоримъ
на высокото си посланіе, и на святытъ и непоро-
чни народны желанія. Денемъ и нощемъ ще ся
грыжимъ да покажемъ, и словомъ и дѣломъ, на
свѣтътъ, че народътъ ни е былъ достоинъ за цър-
ковнытъ правдины съ които ся днесъ наслаждава
Денемъ и нощемъ ще ся грыжимъ да прѣдставимъ
православнѣтъ и правоправящѣтъ нашѣ Българ-
скѣ Църквѣ, чистѣ не имущѣжъ скверны или по-